

constitit, II, 132. — Triplex est libertas, II, 373. — Natura libertatem in duas species dividit, v, 584. — Quenam libertas necessaria sit ad liberum arbitrium, v, 584. — Libertas a necessitate ad hoc exigitur, v, 585. Probatur S. Scriptura, v, 585. Probatur Conciliis, v, 585. Probatur Patribus, v, 586. Probatur ratione, v, 587. Septem argumenta solvuntur, v, 587. — Falsa libertas Christiana refellitur, VI, 306. Refellitur testimonio docentibus Christum esse legislatorem, VI, 307. Refellitur testimonio quæ docent Evangelium esse legem, VI, 307. Refellitur testimonio quæ docent mandata dedisse Christum, VI, 307. Refellitur aliis testimonio, VI, 308. Refellitur testimonio Patrum, VI, 309. Refutatur ratione, VI, 310. — Vera libertas Christiana assertitur, III, 314. — Libertas vera est libertas a peccato et morte, VI, 311. — Vera libertas est etiam libertas a iugo legis ceremonialis ac judicialis Hebræorum, VI, 311. — Vera libertas est libertas a dominio legis divinæ moralis, VI, 312. — Libertas duplex est, IX, 750.

LIBERTUS. — Liberti opera, XII, 415.

LIGATIO. — Quid sit ligatio pedum et manuum, IX, 392.

LIGNUM. — Lignum vitæ immortalitatem afferre poterat, v, 204. Duæ sententiæ, v, 204. Sententia S. Augustini, v, 204. Sententia veterum Patrum, v, 205. Huic veritati S. Scriptura favet, v, 206. Ratio etiam favet, v, 206. Objectiones solvuntur, v, 206. — Ligna Domini quæ sint, XI, 200.

LIMBUS. — Ex limbis Patres sancti exire poterunt, III, 113. — Ex limbis pueri non egrediuntur, III, 113. — Limbus locus inferior est, XI, 83.

LINGUA. — Lingua Hebraica antiquissima est et prima linguarum, I, 120. — Lingua Syriaca quæ sit, I, 126. — Non lingua vernacula laudes Dei in officiis persolvere debent, I, 161. — Lingua malorum causa est, VII, 587. — Exempla malorum quæ lingua gignit ex Testamento veteri ducta, VII, 587. — Exempla malorum quæ gignit lingua ex Testamento novo deprompta, VIII, 588. — Remedium contra mala linguæ, VIII, 588. — Lingua quomodo medietur justitiam Dei, x, 219. — Lingua loqui iudicium et ore meditari sapientiam quid, x, 235. — Linguæ peccata aliis

frequentiora difficillime caventur, x, 205. — Lingua quomodo tribuatur cogitare, x, 244. — Lingua detrahentium instar sagittæ longe ferunt, x, 369. — Lingua dolosa eorum quibuscum versamur valde magna calamitas, XI, 254. — Lingua dolosa parum nocet, nisi inducat ad peccatum, XI, 254. — Lingua dolosa sagittæ similis, et ejus remedia, XI, 255. — Linguæ dolosæ et iniquæ descriptio et differentia, XI, 354.

LINUS. — S. Lini opera, XII, 337.

LITANIE. — Litaniarum antiquitas, VI, 428. — Litanie B. M. Virginis, XII, 272.

LITTERA. — Quid sint hæ voces *Littera occidit*, I, 71.

LITTERATURA. — Litteraturam cognoscere quid sit, x, 460.

LOCUS. — Locorum mutatio vana, x, 59.

LOQUOR. — Loquendi prudentia evitantur maxima incommoda, XI, 262.

LORICA. — Charitas est lorica, IX, 628. Triplici ratione, IX, 628. — Charitatis lorica est utilis, IX, 628. Quatuor est modis, IX, 628. — Usus lorice charitatis in prosperitate, IX, 628.

LUCAS. — S. Lucæ caput XXII vindicatur, I, 104. — S. Lucæ opera, XII, 356.

LUCERNA. — Lucerna in Scriptura passim vocant filii sive posterit, XI, 385.

LUCIANUS. — S. Luciani opera, XII, 403.

LUCIFER. — Lucifer princeps Dæmoniorum, I, 479.

LUCIFERUS. — Luciferi Calaritani opera, XII, 377.

LUDGERUS. — Ludgeri opera, XII, 423.

LUDOVICUS. — S. Ludovici regis Francie vita narratur, VIII, 217. — Juvencus S. Ludovici, VIII, 217. — S. Ludovicus nubit uxorem, VIII, 217. — Bellum primum S. Ludovici, VIII, 218. — S. Ludovicus habet filium, VIII, 218. — Humilitas S. Ludovici, VIII, 218. — Sancta loca invisere S. Ludovicus decernit, VIII, 219. — Bellum secundum S. Ludovicus, VIII, 219. — Expeditio S. Ludovici in Ægyptum, VIII, 219. — Christiani a S. Ludovico ducti profligati sunt, VIII, 220. — S. Ludovicus in Galliam redit, VIII, 222. — Sanctas reliquias passionis J. Christi S. Ludovicus venerat, VIII, 223. — Sacellum S. Ludovicus construit, VIII, 223. — Prudentia S. Ludovici, VIII, 223. — Austeritas S. Ludovici, VIII, 223. — Bellum Tunesium S. Ludovicus suscipit, VIII,

224. — Peste interfectus S. Ludovicus moritur, VIII, 224. — Mors sanctissima S. Ludovici, VIII, 225. — Instructiones ad filium a S. Ludovico datæ, VIII, 225.

LUITPRANDUS. — Luitprandi opera, XII, 428.

LUMEN. — Lumen Dei principium bonorum omnium, x, 98. — Lumen gloriæ ad videndum Deum necessarium, x, 242. — Lumine celesti justi privantur qui rationis lumine uti noluerunt, x, 333. — Lumen virtutis Dei quod dicatur, XI, 97.

LUNA. — Lunæ proprietates, VIII, 271. — Luna variat secundum positionem suam versus solem, VIII, 271. — Luna phases habet, VIII, 272. — Lunæ magnitudo asseritur, IX, 372. — Luna aliquando significat corruptionem et mortalitatem, x, 467.

LUPOLDUS. — Lupoldi opera, XII, 458.

LUTHERANUS. — Liberum arbitrium Lutherani habent pro fundamento suæ doctrinæ, II, 380. — Lutheranorum error circa peccatum refellitur, IX, 10. — Lutheranorum crudelitas, IX, 572.

LUTHERUS. — Lutheri hæresis vix per septem annos integra mansit, II, 372. — Lutherus vane Dæmonem ejicere vult, IX, 30. — Lutherus sibi undique contradicit, IX, 530. — Apocalypsis locus illi convenit, IX, 530. — Lutheri et asselarum ejus quidam errores refelluntur, IX, 537. — Lutherus cum Ario comparatur, IX, 567.

LUX. — Lux interdum pro lætitiâ ponitur, x, 203. — Lux gratiam et misericordiam sæpe significat, x, 278. — Lux, quam Deus initio creavit, qualis fuerit, x, 489. — Lux justitiæ, quomodo oriri dicatur, XI, 158.

LUXURIA. — Remedium contra luxuriam, XII, 591.

M

MACARIUS. — S. Macarii opera, XII, 373.

MACCHABÆUS. — Macchabæorum libri vindicantur, I, 99. Objectiones solvuntur, I, 99. — Macchabæorum libri, XII, 351.

MACE DONIA. — Mædonie reges, XII, 490.

MACE DONIUS. — S. Mædonii agendi ratio in Theodosium, VIII, 168.

MAGISTRATUS. — Licet magistratus punire reos gladio, III, 21. Probatur S. Scriptura, III, 21. Probatur Patribus et ratione, III, 22. — Ad magistratum non pertinet iudicium de religione, III, 32. — Magistratus debet defendere religionem, III, 33. Probatur rationibus, III, 34.

MAGNIFICENTIA. — Magnificentia Dei qualis, x, 44.

MAGNUS. — Magnus Dominus et laudabilis (Psalmus), x, 310.

MAHELETH. — Mæheleth quid, x, 82.

MALACHIAS. — Malachiæ Prophetæ opera, XII, 348.

MALUM. — Mala hujus vitæ interna sunt et externa, v, 473. — Mala interna sunt triplicia, v, 473. — Decem mala mentis humane, v, 474. — Octo mala voluntatis, v, 475. — Quinque mala partis animæ inferioris, v, 477. — Sex mala corporis, v, 478. — Sex mala extrinseca, v, 479. — Duorum magnorum malorum causæ, IX, 433. — Ex malo bonum evenire potest,

IX, 614. — Tres sunt malorum fontes, IX, 614. — Discrimen inter malum et flagellum in 19 Psalmi CX quid sit, IX, 721. — Cur malum et flagellum non nocet tabernaculo iustorum non in hac vita, sed in futura, IX, 721. Sic quinquæ genera hominum sunt, IX, 721. — Malorum omnium initium mentem a Deo avertere, x, 352. — Mala naturæ corruptæ, x, 69. — Malum simpliciter est malum culpæ, XI, 122. — Malorum conversatio nunquam magis nocet quam in convivio et computationibus, XI, 430. — Maledictio divina omnium malorum cumulus aptis similitudinibus ostenditur, XI, 249.

MANDATUM. — Mandatum Dei quomodo dicatur latum, XI, 322. — Mandata Dei Italice scripta, XII, 265. — Mandata Ecclesiæ Italice explicata, XII, 265. — Horum mandata Dei Italice explicata, XII, 304. Primum mandatum, XII, 305. Secundum mandatum, XII, 307. Tertium mandatum, XII, 309. Quartum mandatum, XII, 311. Quintum mandatum, XII, 314. Sextum mandatum, XII, 312. Septimum mandatum, XII, 313. Octavum mandatum, XII, 314. Nonum mandatum, XII, 315. Decimum mandatum, XII, 315. — Mandata Ecclesiæ Italice explicata, XII, 316.

MANICHÆUS. — Manichæorum hæresis,

ii, 382. — Manichæorum hæresis circa rerum creationem refellitur, xi, 471.

MANNA. — Manna Eucharistiæ figura, xi, 21.

MANSUETUDO. — Mansuetudinis virtute excellentes viri, xi, 379.

MANUEL. — Manuelis Calecæ opera, xii, 460.

MANUS. — Manus peccatoris quid, x, 224.

MAOZIM. — Deus Maozim quid, ii, 38.

MARCELLINUS. — Marcellini Comitis opera, xii, 412. — Marcellini Presbyteri opera, xii, 418.

MARCUS. — S. Marci ultimum caput vindicatur, i, 403. — S. Marci Apostoli opera, xii, 356. — Marci Ant. Sabellici opera, xii, 470. — Marci Eremitæ opera, xii, 427. —

MARE. — Mare quomodo manus habere dicitur, x, 202. — Mare ostendit Dei potentiam, xi, 93. — Mare et flumina aliquando pro Gentibus et Judæis sumuntur, xi, 98.

MARGARITA. — Margaritæ parabola explicatur, viii, 375. — Margaritæ symbolum quid, viii, 375. — Margarita non invenitur casu sed quaeritur, viii, 375. Exempla quadam, viii, 375.

MARIANUS. — Mariani Scoti opera, xii, 433.

MARSILIUS. — Marsilii ab Ingen. opera, xii, 469. — Marsilii Picini opera, xii, 469.

MARTIALIS. — S. Martialis Episcopi opera, xii, 360.

MARTINUS. — S. Martini duo miracula, ii, 557. — S. Martini auctoritas in Imperatorem, ix, 56. — Martini Dumiensis opera, xii, 414. — Martini Poloni opera, xii, 448. — Martini Navarri opera, xii, 474.

MARTYR. — Quales Martyres Hæretici habuerint, ix, 561. — Martyrum Christi fides et constantia, x, 386, xi, 332, 351.

MARTYRIUM. — Martyrium purgat omnia peccata, iii, 417. — Martyrium operatur ex opere operato gratiam, iii, 528. Probatur exemplo SS. Innocentium, iii, 528. Probatur rationibus, iii, 528. Solvuntur argumenta, iii, 529. — Martyrii calix grande Dei donum est, ix, 327. — Martyrii S. Laurentii encomium, ix, 339. — Martyrii S. Laurentii certamen describitur, ix, 339.

MATRIMONIUM. — Matrimonium ratum non consummatum votis solemnibus solvitur, ii, 610. — Si vero matrimonium ratum consummatum sit non solvitur, ii, 610. Probatur exemplis, ii, 611. — Errores

Hæreticorum circa Sacramentum Matrimonii, v, 38. — Canon Concilii Tridentini, v, 38. — Matrimonium est Sacramentum, v, 38. — Institutio Matrimonii duobus modis intelligi potest, v, 38. — Prior modus probatur, v, 39. — Posterior modus probatur, v, 39. — Probatur Matrimonium esse Sacramentum Patribus, v, 43. Probatur ratione, v, 45. Quatuordecim argumenta solvuntur, v, 47. — Materia Sacramenti Matrimonii, v, 56. Duæ sententiæ, v, 57. — Forma Sacramenti Matrimonii, v, 58. — Minister Sacramenti Matrimonii, v, 58. Calumniæ Kemniti refutantur, v, 58. — Inter Christianos omne legitimum Matrimonium est Sacramentum, v, 59. Probatur S. Scriptura, v, 59. Probatur Conciliis, v, 59. Probatur consensu Theologorum, v, 60. Probatur ratione, v, 60. Octo argumenta Cani solvuntur, v, 61. — Duplex est in Matrimonio sacerdotalis benedictio, v, 62. — Quatuor sunt fines Matrimonii, v, 71. — Firmitas Matrimonii, v, 77. — Infidelium Matrimonium solvi potest etiam quoad vinculum, v, 77. — Ingressus in religionem solvit Matrimonium ratum, non consummatum, etiam quoad vinculum, v, 79. — Matrimonium consummatum solvi potest quoad torum et cohabitationem, v, 79. Potest in duobus casibus, v, 79. Ex consensu mutuo conjugatorum, v, 79. Ob crimina tria potest solvi, v, 79. — Variæ sententiæ de solubilitate Matrimonii infidelium consummati quoad vinculum, v, 82. Sententiæ Græcorum, v, 82. Sententiæ Latinorum, v, 82. Sententiæ Hæreticorum, v, 82. Sententiæ Catholicorum, v, 84. — Matrimonium inter fideles consummatum insolubile est, v, 84. Probatur S. Scriptura, v, 84. Probatur traditione, v, 89. Probatur ratione, v, 90. Quatuordecim argumenta solvuntur, v, 91. — Impedimenta Matrimonii, v, 101. Impedimenta dirimentia, v, 102. Impedimenta non dirimentia, v, 102. — Ad essentiam Matrimonii consensus parentum non requiritur, v, 103. — Decretum Concilii Tridentini, v, 104. — Solo consensu parentum, Matrimonium inter filios celebrari non potest, et ideo non potest pater filium ad conjugium cogere, v, 104. — Filiorum consensus etiam si solus sit, ad Matrimonium firmum ac ratum efficiendum sufficit; nec potest a parentibus vel magistra-

tibus ejusmodi Matrimonium irritari, v, 104. — Peccati filii quando sine justa et rationabili causa parentibus insciis vel invitatis Matrimonium contrahunt, v, 103. Argumenta Kemniti solvuntur, v, 106. — Votum impedit Matrimonium, v, 140. — Votum simplex impedit Matrimonium contrahendum, v, 141. — Votum simplex non dirimit Matrimonium post ipsum votum contractum, v, 141. — Votum solemnne dirimit matrimonium post ipsum votum celebratum, v, 142. Probatur auctoritate Conciliorum, v, 142. Probatur ratione, v, 143. — Matrimonia jure naturæ prohibita, v, 139. Probatur exemplo Loth, v, 139. — Causæ matrimoniales ad Ecclesiam pertinent, v, 148. Tres sunt causæ, v, 148. Quæ sint causæ quæ ad Ecclesiam pertineant, v, 148. — Cæremoniæ Matrimonii, v, 150. — Vindicæ delibro Matrimonii, vii, 671. Vide *vindicæ*. — Sacramentum Matrimonii duplicem habet institutionem, viii, 583. — Tria bona sunt Matrimonii, viii, 583. — Doctrina Apostoli de Matrimonio, viii, 584. Explicatur hæc doctrina, viii, 584. — Matrimonii Sacramentum Italice explicatur, xii, 325.

MATTHÆUS. — Matthæi Palmerii opera, xii, 466. — Matthæi Parisiensis opera, xii, 448. — S. Matthæi Apostoli opera, xii, 354.

MATURO. — Maturetur ambiguum est, et varia ejus significata, xi, 329.

MAXIMINUS. — Maximinus reprehensus quod delatoribus nimis indulserit, xi, 173.

MAXIMUS. — S. Maximi opera, xii, 401. — S. Maximi Martyris opera, xii, 447.

MEDIATOR. — Secundum quam naturam Christus sit mediator, i, 435. — In operibus mediator agit quatuor modis, i, 435. Error Lutheranorum et Calvinistarum circa mediatoris actionem refelluntur, i, 438. Probatur Patribus, i, 439. Probatur rationibus, i, 440. Argumenta ex S. Scriptura sumpta solvuntur, i, 442. Argumenta ex Patribus petita diluuntur, i, 443. Argumenta ex ratione deducta solvuntur, i, 444.

MEDICUS. — Medici et gigantes iisdem litteris scribuntur Hebraice, xi, 19.

MEDIUM. — Media quaerendi Deum, xi, 299.

MEDUS. — Medorum reges, xii, 490.

MELCHISEDECH. — Inter Melchisedech

sacrificium discrimen et sacrificium Christi, iv, 309.

MELITON. — S. Melitonis opera, xii, 362.

MEMINI. — Memento, Domine, David (Psalmus), xi, 377.

MEMORIA. — Memoria Dei inter operandum quomodo haberi possit, x, 401. — Memoria Dei plus delectat quam presentia carnalium voluptatum, xi, 5.

MENDACIUM. — Mendacium perniciosum multorum malorum causa est, x, 205. — Mendacium est ordinarie primum peccatum in pueris, x, 373. — Mendacii coarguit Deus diffidentes potentia virtutis suæ, x, 416. — Mendacium cur dicitur iniquitas, xi, 319.

MENDAX. — Mendaces filii hominum in stateris quomodo, x, 397. — Mendacium et dolosorum merces justa, xi, 313.

MENSA. — Mensa sumitur aliquando pro lectione sacrarum Scripturarum, x, 448.

MERITUM. — Incrementum gratiæ justificationis sub meritum de condigno cadit, non vero gratia ipsa justificationis, vi, 385. — Non sub meritum de condigno, sed solum de congruo reparatio post lapsum et perseverantia usque in finem cadunt, vi, 385.

MESSIAS. — Messias quomodo filius et dominus David, xi, 253. — Messiae adventum David efflagitat, xi, 102.

METHODIUS. — S. Methodii Episcopi opera, xii, 370.

MICHEAS. — Michææ Prophætæ opera, xii, 346.

MICHAEL. — Michael princeps Angelorum, i, 479.

MICROLOGUS. — Micrologi opera, xii, 433.

MILES. — Officia militum, viii, 124. — Milites Christi fugiendo et tolerando vincunt tentationes, x, 303. — Milites Dei sunt creaturæ omnes, x, 347.

MINUTIUS. — Minutii Felicis opera, xii, 364.

MIRACULUM. — Miracula sunt necessaria, ii, 396. — Miracula Paganorum sunt artes Dæmonum, ii, 397. — Post Christum apud Judæos miracula desierunt, ii, 397. — Mahumetani non habent miracula, ii, 397. — Apud Hæreticos miracula sunt semper vana, ii, 397. — Lutheri vana miracula, ii, 398. — Miraculis Ecclesie Catholica claruit, ii, 399. Objectiones refutantur, ii, 401. — Duo sunt genera miraculorum,

ix, 30. — Miracula quibus Christus suam ostendit divinitatem, ix, 30. Objectiones contra testimonia miraculorum in Christi divinitatem refelluntur, ix, 30. — Miraculorum lumen Ecclesia Catholica habet, ix, 343. — Semper in Ecclesia miracula exstiterunt, ix, 343. — Per sexdecim sæcula miracula demonstrantur, ix, 343. — Miracula Blandinæ Martyris, ix, 343. — Miracula militum sub Marco Aurelio, ix, 343. — Miracula S. Gregorii Neocæsariensis, ix, 343. — Miracula S. Eugenii, ix, 343. — Miracula S. Joannis Papæ, ix, 343. — Miracula S. Marci Monachi, ix, 343. — Miracula S. Mauri, ix, 343. — Miracula S. Benedicti, ix, 343. — Miracula Episcoporum quorum Ariani linguam præcederunt, ix, 343. — Miracula S. Malachie, ix, 343. — Miracula Sanctorum Bernardi, Dominici, Francisci, Catharinæ Sennensis, Francisci de Paula, Francisci Xaverii, ix, 343. — Objectiones Hæreticorum contra miraculorum gloriam refelluntur, ix, 349. — Dæmon non potest facere vera miracula, ix, 349. — Mendacium Calvinii diluitur, ix, 349. — Miracula sunt necessaria, ix, 349. Probatur S. Scriptura, ix, 349. — Cur S. Joannes Baptista nullum ediderit miraculum, ix, 349. — Mali etiam faciunt miracula, ix, 349. — Miracula Hæreticorum que sint, ix, 349. — Quod valeant miracula Hæreticorum, ix, 349. — Miraculum vanum Lutheri, ix, 349.

MISERATIO. — Miserationes Dei sextæ sunt, viii, 534.

MISEREOR. — Miseretur Deus iniqui ut Pater, non ut iudex, x, 380. — Misere mei, Deus, misere (Psalms), x, 366. — Misere mei, Deus quoniam (Psalms), x, 361. — Misere mei, Deus, secundum magnam (Psalms), x, 334.

MISERIA. — Hominum miseriarum tria sunt genera, viii, 440. Morbus, viii, 440. Paupertas, viii, 441. Causæ paupertatis, viii, 442. Servitus, viii, 443. — Aliæ tres miseriæ sunt fontes lacrymarum, viii, 440. Bona valetudo, viii, 443. Opum ubertas, viii, 444. Imperium, viii, 445. — Miseriæ corporales communes quatuor, totidem spirituales, vi, 233. — Miseriæ femine parturientis, ix, 456. — Miseriæ singularum sensuum, ix, 456. — Miseriæ intellectus, ix, 456. — Miseriæ voluntatis, ix, 456. — Miseriæ singularum ætatum, ix, 456. — Miseriæ magna est quod Deus

præsens omnia mala observet, ix, 456. — Ultima miseriæ mors est, ix, 456. — Miseriæ proprie consideratio utilis, xi, 371.

MISERICORDIA. — Misericordiæ Senecæ definitio refutatur, viii, 117. — Misericordia S. Scriptura laudatur, viii, 117. — Misericordia in veteri Testamento laudatur, viii, 118. — Misericordia in novo Testamento laudatur, viii, 119. — Misericordiæ Dei latitudo, viii, 303. — Misericordiæ Dei longitudo, viii, 304. — Misericordiæ Dei altitudo, viii, 305. — Misericordiæ Dei profunditas, viii, 306. — Misericordia erga proximum generat prædicationem, viii, 470. — Generat prædicationem, viii, 470. — Generat exempla, viii, 470. — Generat orationem, viii, 471. — Generat vitam sanctorum, viii, 471. — Opus misericordiæ multiplex fons lacrymarum, viii, 476. — Generat eleemosynam, viii, 476. — Generat consolationem erga aegros, viii, 476. — Generat exhortationem erga captivos, viii, 476. — Generat preces pro periculis in quibus versantur proceres terræ, viii, 476. — Misericordiæ generalis Dei latitudo, viii, 641. — Longitudo, viii, 641. — Quatuor in ea consideranda sunt, viii, 641. — — Altitudo hujus misericordiæ, viii, 642. — Profunditas, viii, 642. — Quinque peccata contra hanc misericordiam, viii, 642. — Misericordia particularis Dei, viii, 643. — Hæc nos protegit, viii, 643. — Hæc nos consolatur, viii, 644. — Misericordia Dei latius patet, quam justitia, x, 194. — Misericordia a miseratione quomodo differat, x, 140. — Misericordia perfecta solius Dei propria est, x, 194. — Misericordia Dei quam magna, et quanta erga pios et impios, x, 219. — Misericordia simul est corona justitiæ, x, 224. — Misericordia Dei præ vita diligenda est, x, 400. Misericordia est tollere miseriam et defectum, x, 187. — Misericordiam Dei imitari debemus, x, 146. — Misericordiæ divinæ affluentia, x, 237. — Misericordiæ nomen omnia beneficia complectitur, x, 382. — Misericordia in quo potissimum consistat, xi, 327. — Misericordia in solius Dei sinu requiescit, xi, 374. — Misericordiam et iudicium (Psalms), xi, 170. — Misericordias Domini (Psalms), xi, 86.

MISSA. — Vox Missa, iv, 296. — Antiquitas vocis Missæ, iv, 296. — Etymologia vocis Missæ, iv, 297. — Sententia Catholica de voce Missæ, iv, 297. — Sententia

probabilissima est, iv, 298. — Quinque acceptiones hujus vocis apud scriptores Ecclesiasticos, iv, 298. — Utrum Missa sit sacrificium, iv, 298. — Utrum in Missa Eucharistia Deo offerri debeat, iv, 308. — Errores, iv, 308. — Verum in Missa sacrificium offertur, iv, 309. Probatur S. Scriptura, iv, 309. Probatur Patribus, iv, 312. Probatur Patribus Græcis, iv, 312. Probatur Patribus Latinis, iv, 313. Probatur testimoniis veterum Hebræorum, iv, 315. Argumenta solvuntur, iv, 315. — Missæ sacrificium probatur ex figura Agni Paschalis, iv, 320. — Agni Paschalis celebratio erat figura celebrationis Eucharistiæ, iv, 320. Probatur S. Scriptura, iv, 320. Probatur consensu Patrum, iv, 322. Argumenta solvuntur, iv, 323. — Sacrificium Missæ probatur figuris sacrificiorum veteris Testamenti, iv, 325. — Probatur sacrificium Missæ vaticinio Prophetarum, iv, 327. Probatur propheta innominato, iv, 327. Probatur propheta Proverbiorum, iv, 327. Probatur Isaia, iv, 327. Probatur Daniel, iv, 328. Probatur Malachia, iv, 328. Objectiones solvuntur, iv, 329. — Malachias de sacrificiis propriis loquitur, iv, 330. Probatur quinque argumentis, iv, 330. Probatur consensu Patrum, iv, 332. — Probatur sacrificium Missæ ex cap. IV. Joannis, iv, 335. Probatur tripliciter, iv, 335. — Probatur sacrificium Missæ ex verbis institutionis Eucharistiæ, iv, 336. Probatur tribus præcipuis argumentis, iv, 337. — Probatur sacrificium Missæ ex cap. XIII. Actuum, iv, 340. — Probatur sacrificium Missæ ex cap. X. epistolæ ad Corinthios, iv, 341. Tria hinc argumenta deducuntur, iv, 331. — Probatur sacrificium Missæ traditione Patrum, iv, 343. — Probatur sacrificium Missæ ex nominibus sacrificii, hostiæ et victimæ, iv, 343. — Objectiones circa vocem sacrificii solvuntur, iv, 343. — Patres loquuntur de voce sacrificii, iv, 344. — Probatur Patres loqui de sacrificio vero et proprie dicto, iv, 348. — Sacrificium Missæ probatur esse sacrificium proprie dictum ex ritu altarium, iv, 349. — Probatur sacrificium Missæ ex nomine Sacerdotis, iv, 350. — Probatur sacrificium Missæ ex liturgiis, iv, 351. — Probatur sacrificium Missæ ex iis pro quibus sacrificium offertur, iv, 352. — Probatur sacrificium Missæ ex conjunctione legis et sacrificii, iv, 352. — Probatur sa-

crificium Missæ ex comparatione legis Christianæ cum lege Mosaica, iv, 354. — Probatur sacrificium Missæ ex differentia Sacramenti et sacrificii, iv, 355. — Probatur sacrificium Missæ ex consensu Ecclesie, iv, 355. — Objectiones Lutheri solvuntur, iv, 356. Septem argumenta Calvinii diluuntur, iv, 358. Objectiones Kemnitii solvuntur, iv, 363. — In qua parte Missæ sacrificium consistat, iv, 364. — Oblatio panis et vini in Missa pertinet ad rem quæ sacrificatur, iv, 365. — Corpus et sanguis Domini sunt id sacrificium quod in Missa offertur et sacrificatur, iv, 365. — Panis et corpus Domini, vinum et sanguis Domini in Missa sunt unum sacrificium, iv, 365. — Oblatio panis et vini non ad essentiam sacrificii Missæ pertinent, iv, 365. — Oblatio post consecrationem non pertinet ad essentiam sacrificii Missæ, iv, 366. — Fractio Sacramenti non pertinet ad essentiam sacrificii Missæ, iv, 366. — Consumptio Sacramenti a populo non est pars sacrificii in Missa, hæc vero consumptio a Sacerdote est pars essentialis, iv, 366. — Consecratio Eucharistiæ in Missa pertinet ad essentiam sacrificii, iv, 366. Probatur, iv, 368. — An Missa sit propitiatorium sacrificium, iv, 369. — Errores, iv, 369. Doctrina Catholica, iv, 369. — Sacrificium Missæ est propitiatorium sacrificium, iv, 370. Probatur testimoniis veteris Testamenti, iv, 370. Probatur verbis institutionis Eucharistiæ, iv, 370. Probatur testimoniis novi Testamenti, iv, 371. Probatur testimoniis antiquorum Patrum, iv, 371. — Sacrificium Missæ est impetratorium, iv, 372. — Efficientia propria sacrificii Missæ, iv, 373. — Sacrificium Missæ offertur a Christo, ab Ecclesia et a ministro, iv, 373. — Sacrificium Missæ non habet vim operandi ex opere operato, iv, 371. — Sacrificium Missæ habet vim per modum impetrationis, iv, 374. — Differentia inter sacrificium Crucis et sacrificium Missæ, iv, 375. — Bonitas ministri in sacrificio Missæ non requiritur, iv, 375. — Valor sacrificii Missæ finitus est, iv, 375. — Sacrificium Missæ omnibus viventibus prodest, iv, 377. — Sacrificium Missæ damnatis non prodest, iv, 377. — An pro Hæreticis et infidelibus sacrificium Missæ offerri possit, iv, 378. — Pro in Purgatorio degentibus sacrificium Missæ rite offertur, iv, 378. Proba-

tur S. Scriptura, iv, 379. Probatur consuetudine Ecclesie, iv, 379. Probatur traditione Apostolica, iv, 379. Probatur regula S. Augustini, iv, 379. Probatur damnatione hæreseos Arianae, iv, 380. Probatur testimonio Patrum Græcorum et Latinorum, iv, 380. — Pro sanctis sacrificium Missæ rite offertur, iv, 382. Sententia Ecclesie, iv, 382. — In Missa possunt honorari et nominari sancti, iv, 383. — In Missa possunt invocari sancti, iv, 384. Objectiones refutantur, iv, 385. — De Missis privatis, iv, 387. — Sex modis privatæ Missæ dici possunt, iv, 387. — Missa privata in qua solus Sacerdos communicari potest, iv, 389. Probatur Concilio Tridentino, iv, 389. Probatur consuetudine veterum, iv, 390. Tredecim argumenta contra Missas privatas solvuntur, iv, 390. — Qua lingua Missa recitari debeat, iv, 395. — Consecratio Missæ nullam linguam specialem requirit, iv, 395. — Non vulgari lingua Missa dici debet ob incommoda, iv, 395. — Omnia in Missa alta voce non sunt pronuntianda, iv, 395. Quinque objectiones diluuntur, iv, 396. — Miraculum ob verba consecrationis, iv, 398. — Cæremoniæ Missæ, iv, 398. — Scriptores de cæremoniis Missæ, iv, 398. — Errores circa cæremonias Missæ, iv, 399. — Mendacia Kemnitii circa cæremonias Missæ, iv, 400. — Cæremoniæ ante Missam sunt antiquæ, iv, 400. — Hæ cæremoniæ sunt piæ, iv, 400. — Vestes sacræ sunt adhibendæ in Missa, iv, 401. Probatur exemplo veteris Testamenti, iv, 401. Probatur usu antiquissimo Ecclesie, iv, 401. — Auctores qui tractant de vestibus sacris in Missa, iv, 401. — Templum et aræ in quibus Missa dicenda sit, iv, 401. — Vasa sacræ ad Missam dicendam sunt necessaria, iv, 402. — Antiquissima afferuntur de hoc testimonia, iv, 402. — Cerei in Missa adhibendi sunt, iv, 403. — Dies celebrandi Missam, iv, 403. — Hora celebrandi Missam, iv, 403. — Jejunium necessarium ad sacrificium Missæ celebrandum, iv, 403. Probatur consuetudine antiqua et Apostolica, iv, 404. Probatur Patribus, iv, 404. Probatur Conciliis, iv, 404. Argumenta contraria solvuntur, iv, 405. — Cæremoniæ Missæ in Missa, iv, 405. Cæremoniæ erga Deum, iv, 406. Cæremoniæ erga sacrificium, iv, 406. Cæremoniæ erga seipsam, iv, 406. Cæremoniæ

erga populum, iv, 407. — Cantus in Missa, iv, 407. — Instrumenta in Missa, iv, 407. — Cæremoniæ communes in Missa, iv, 407. — Aspersio aquæ benedictæ in Missa, iv, 407. — Thurificatio in Missa, iv, 407. — Quæ in Missa Catechumenorum recitentur, iv, 408. — De partibus Missæ, iv, 408. — De Psalmo Judica, iv, 408. — De Confessione, iv, 408. — De Introitu, iv, 409. — De Gloria Patri, iv, 409. — De Kyrie eleison, iv, 409. — De Gloria in Excelsis, iv, 410. — De Dominus vobiscum, iv, 410. — De Collecta, iv, 410. Nomen Collectæ, iv, 410. Antiquitas Collectæ, iv, 410. Forma Collectæ, iv, 411. — De Epistola, iv, 411. — De Graduale, iv, 412. — De Alleluia, iv, 412. — De Tractu, iv, 412. — De Sequentia, iv, 412. — De Evangelio, iv, 412. — De Symbolo, iv, 413. — De Offertorio, iv, 413. Objectiones diluuntur, iv, 413. — De Præfatione, iv, 414. — De Sanctus, iv, 414. — De Canone, iv, 414. Errores, iv, 414. Nomen Canonis, iv, 415. Auctor Canonis, iv, 415. Objectiones solvuntur, iv, 416. Antiquitas Canonis, iv, 417. Probatur antiquitas Canonis quatuor conjecturis, iv, 417. Prima oratio Canonis vera est, iv, 419. Duodecim objectiones solvuntur, iv, 420. Secunda oratio Canonis vera est, iv, 424. Objectiones solvuntur, iv, 424. Tertia oratio Canonis vera est, iv, 425. Objectiones solvuntur, iv, 425. Quarta oratio Canonis vera est, iv, 426. Undecim objectiones solvuntur, iv, 426. Quinta oratio Canonis vera est, iv, 429. Objectiones solvuntur, iv, 429. De sexta oratione Canonis, iv, 430. Objectiones solvuntur, iv, 430. — De oratione Dominica et de oratione sequenti, iv, 431. Objectiones solvuntur, iv, 431. — De Agnus Dei, iv, 432. — De orationibus ante Communionem, iv, 432. — De orationibus post Communionem, iv, 433. — De Ite Missa est, iv, 433. — De oratione Placeat, iv, 433. — De Benedictione, iv, 434. — Cur Missæ tres dicantur Natali die, ix, 82. — Missæ sacrificium, x, 26. — Missæ privatæ antiquissimæ sunt, xii, 155. — Modus servire Missam, xii, 272.

MITIS. — Mites facile Deum habent adiutorem, x, 141.

MONACHUS. — Philosophi dicti Monachi, ii, 505. — Quid nomen Monachi, ii, 505. — In veteri Testamento Monachi, ii, 510. —

Antiquitas Monachorum in Ecclesia, ii, 510. — Monachi eujusdam morituri historia, ii, 534. — Antiquitas habitus Monachorum, ii, 619. — Cur cuculla Monachi utuntur, ii, 620. — Monachi possunt manibus laborare, ii, 623. — Monachi ad laborandum manibus non tenentur, ii, 624. — Possunt Monachi ex suis bonis patrimonialibus in communi vivere, ii, 626. — Monachi possunt ex rebus sponte datis vivere, ii, 627. — Monachis mendicare licet, ii, 627. Probatur exemplo Apostolorum, ii, 628. Sex objectiones solvuntur, ii, 630. Vindicie de libro secundo Monachorum, vii, 443. Vide *Vindicie*. — Monachi rediivi historia, ix, 415. — Monachi Stephani historia, ix, 424. — Monachi veteres hospitibus ad lautitiam legitima oleo condita apponebant, xi, 200.

MONALDUS. — Monaldi opera, xii, 456.

MONARCHIA. — Monarchæ Assyriorum, xii, 489.

MONARCHIA. — Monarchia simplex aliis simplicibus formis gubernationis præstat, i, 462. — Objectio de rege a Samuele petito diluitur, i, 464. — Monarchia mixta utilior est in vita, i, 467. — Seclusa admixtione, simplex monarchia antecellit, i, 468.

MONASTICE. — Nomen monastice, ii, 505. — Calumnia Lutheri de monastice refutantur, ii, 514. — Calumnia Melancthonis de monastice refelluntur, ii, 515. — Eadem Calvinii refelluntur, ii, 517.

MONASTICE. — Monastice vitæ laus, ix, 401, 578.

MONS. — Mons sapientiæ et mons potentie, ix, 297. Montes terræ qui dicantur, x, 303. — Montis Sion varie significationes, x, 316. — Mons Sion quare immobilis fuerit, xi, 353. — Montium creatio, xi, 108. —

MORIOR. — Mortui cur Deum laudare negentur, xi, 84. — Mortuorum an Deus curam gerat, xi, 83.

MORS. — Mortis meditatio valde prodest, viii, 591. — Prima meditatio est animam non mori, viii, 592. — Secunda meditatio quod mors utilissima esse possit, viii, 592. — Tertia meditatio est præparare animam mane et vespere, viii, 592. — Quarta meditatio est memorare novissima, viii, 592. — Tria genera mortis hominibus imminunt, viii, 614. — Quid facere debeamus in his tribus generibus mortis, viii, 614. — Primum genus mortis, viii, 614. — Se-

cundum genus mortis, viii, 614. — Tertium genus mortis, viii, 614. — Felix mors eorum qui artem bene moriendi didicerunt, viii, 615. — Infelix mors eorum qui artem bene moriendi non didicerunt, viii, 616. Cur mors vieta a Christo jaceat, ix, 247. Testimonio S. Athanasii confirmatur, ix, 247. — Mortis meditatio vera est sapientia, ix, 415. — Mors est improvisa et inopinata, ix, 415. — Sequentia mortis quoad corpus, ix, 415. — Sequentia mortis quoad animam, ix, 415. — Ad mortis præparationem hortatio, ix, 415. — Cogitatio mortis amara est, ix, 415. — Multæ cogitationes reddunt mortem amaræ et quæ sint, ix, 415. — Mortis cogitatio medicamentum forte est, ix, 415. — Mors est poena severissima, ix, 595. — Mortis meditatio ad penitentiam inducit, ix, 677. — Mors peccatorum quare pessima, x, 207. — Mors iustorum quare pretiosa, et qualis, x, 207. — Mors Christi quare dicatur somnus, x, 20. — Mors impiorum nunquam finienda est, x, 268. — Mortis tempus, nocte, vitæ, die significatur, x, 122.

MORTALITAS. — Mortalitas et passibilitas in beatis conscindenda est, non deponenda, x, 172.

MORTIFICATIO. — Ad mortificationem corporis hortatio, ix, 339.

MOSES. — Moses primus Hebræorum princeps, viii, 139. — Amor Mosis in Deum, viii, 139. — Humilitas Mosis, viii, 139. — Mansuetudo et lenitas Mosis, viii, 140. — Contemptus Mosis divitiarum, viii, 141. — Charitas Mosis erga Deum et proximum, viii, 141. — Peccata Mosis, viii, 142. — Homicidium Mosis, viii, 142. — Titubatio Mosis, viii, 142. — Moses princeps Ecclesiasticus et politicus simul, xi, 9. — Moses an auctor aliquorum Psalmorum fuerit, xi, 407. — Mosis opera, xii, 341. — Mosis Barcephæ opera, xii, 428.

MOTUS. — Motus pravi sunt reprimendi et timendi, x, 25.

MULIER. — Mulierum infelicitas est sterilitas, vi, 268. — Mulieris Christianæ ornamentum ad intus esse debet, x, 299.

MUNDUS. — Mundus tribus concupiscentiis consistit, viii, 480. — In mundo duo sunt domini, viii, 480. — Mundus quis, viii, 554. — Princeps mundi quis, viii, 554. — Qui sint de mundo, viii, 554. — Mori mundo quid, viii, 554. — Amatores mundi non

mundo moriuntur, viii, 535. — Mundi tres opiniones fallaces refutantur, ix, 41. — Mundus deserto comparatur, ix, 48. — Mundus rubeto comparatur, ix, 48. — Mundus fortunatus est desertum, ix, 48. — Quibus sit defectum mundus, ix, 48. — Quomodo mundus jaenerat, ix, 91. — In hoc mundo peregrinamur, ix, 268. — Mundus sine morte Christi salvari non potuisset, ix, 339. — Quantum fructum mors Christi attulerit mundo, ix, 339. Probatur figuris, ix, 339. — Mundi Salvator debebat esse et homo, ix, 487. — Mundus, terra deserta et in via et in aquosa, x, 399. — Mundi vanitatem agnoscetes quid petant

a Deo, x, 254. — Mundum oblivisci quid sit, x, 298. — Mundus sine intercessione sanctorum non tandiu subsisteret, xi, 224. — Mundus miratur, non diligit eos, qui de mundo non sunt, xi, 336.

MUNUS. — Munera quae Christo placeant, x, 467. — Munerum acceptio, causa est iniquitatis, x, 148.

MURUS. — Muri civitatis dicuntur viri perfecti, x, 316. — Muri Jerusalem quinam, x, 343.

MUTATIO. — Mutatio locorum vana est, x, 58.

MYSTERIUM. — Tres habet haec vox mysterium significationes, iii, 349.

N

NAHUM. — Nahum Prophetae opera, xii, 346.

NASCOR. — Quis Christus natus sit, ix, 82.

— De qua Christus natus sit, ix, 82. — Quomodo Christus natus sit, ix, 82. — Quo loco Christus natus sit, ix, 82. — Quo tempore Christus natus sit, ix, 82. — Quomodo Christus in nobis nascatur, ix, 82.

NASUS. — Nasus pro iracundia cur, x, 100.

NATHAN. — Nathan Prophetae opera, xii, 343.

NATIO. — Nationes barbarae deserta cur dicantur, x, 163.

NATIVITAS. — Nativitas Christi triplex, ix, 82. Humana, divina et spiritualis, ix, 82.

— Quo signo nativitatem Christi in nobis cognoscamus, ix, 82. — Haereses de nativitate Christi refutantur, ix, 493.

NATURA. — An naturae viribus Dei existentia et unitas cognosci possint, vi, 8.

— Sententiae adversariorum, vi, 8. Sententiae Theologorum, vi, 8. Probatur S. Scriptura, vi, 8. Probatur Patribus, vi, 9. Probatur ratione, vi, 10. Objectiones solvuntur, vi, 10. — An viribus naturae actiones naturales et civiles fieri possint, vi, 11. Errores, vi, 11. — An viribus naturae verum morale cognosci possit, vi, 36. — Cognosci potest, vi, 37. Probatur S. Scriptura, vi, 37. Probatur Patribus, vi, 37. Probatur ratione, vi, 37. Argumenta contraria solvantur, vi, 37. Quinque rationes contrariae refelluntur, vi, 41. — Naturae viribus omnia moralia praecipua quoad substantiam operis non possunt adimpleri, vi, 44.

Probatur S. Scriptura, vi, 44. Probatur traditione Ecclesiae, vi, 46. Probatur ratione, vi, 46. Sex argumenta contraria solvuntur, vi, 46. — Naturae viribus nulla tentatio vera potest superari, vi, 48. Probatur S. Scriptura, vi, 49. Probatur Patribus, vi, 49. Probatur traditione Ecclesiae, vi, 49. Probatur consuetudine Ecclesiae, vi, 51. Argumenta contraria solvuntur, vi, 51. — Potest homo sine fide cum auxilio speciali vel cum solis viribus naturae aliquod bonum morale perficere, absente tentatione, vi, 52. Probatur S. Scriptura, vi, 52. Probatur Patribus, vi, 53. Probatur rationibus, vi, 53. Sexdecim argumenta ex S. Scriptura ducta solvuntur, vi, 37. Novem argumenta ex Patribus ducta solvuntur, vi, 62. Septem argumenta e ratione petita solvuntur, vi, 63. — An possint viribus naturae mysteria fidei credi, vi, 107. — Non potest ea credere, vi, 108. Probatur S. Scriptura, vi, 108. Probatur testimoniis Conciliorum, vi, 109. Probatur Patribus, vi, 109. Sex objectiones solvuntur, vi, 110. — Non potest homo sine viribus naturae se preparare ad gratiam, vi, 115. Probatur S. Scriptura, vi, 115. Probatur Conciliis, vi, 115. Probatur similitudinibus Scripturae, vi, 116. Probatur definitione Ecclesiae, vi, 117. Probatur Patribus, vi, 117. Probatur ratione, vi, 118. — Sex argumenta contraria solvuntur, vi, 118. — Solis viribus naturae non potest homo Deum diligere, vi, 119. Probatur S. Scriptura, vi, 120. Pro-

batur Concilii, vi, 121. Probatur testimonio S. Augustini, vi, 121. Probatur rationibus, vi, 121. Quinque argumenta contraria solvuntur, vi, 122. — Natura humana non vilis est apud Deum, x, 469.

— Natura humana propter fragilitatem infanti a parentibus neglecto comparatur, x, 154. — Naturae corruptae mala, x, 67.

— Naturae vulnera quatuor, et eorum contraria, xi, 233.

NATURALIS. — Quid naturale tribus modis dici possit, v, 178.

NAZARAEUS. — Nazaraei quomodo dicantur consecrati, xi, 386.

NECESSITAS. — Triplex est necessitas, ii, 575. — Necessitas est etiam multiplex, vi, 405. — Necessitas gratiae Dei, x, 24, 30.

NECTARIUS. — Historia de facto Nectarii, iv, 387. — Historia certi Presbyteri in tempore Nectarii, iv, 389. — De flagitio cujusdam Diaconi in tempore Nectarii, iv, 391. — Quid fecerit Nectarius, iv, 391.

NEGOTIUM. — Negotium perambulans in tenebris in Psalmo XC quid, ix, 704.

NEHEMIAS. — Nehemiae opera, xii, 348.

NESTORIANUS. — Haeresis Nestorianorum, i, 369. — Refutatio hujus haereseos S. Scripturis, i, 371. — Refellit haec haeresis symbolis fidei, i, 373. — Refellit Concilium, i, 373. — Refellit Patribus, i, 373. — Octo argumenta diluuntur, i, 375.

NICEPHORUS. — Nicephori Callixii opera, xii, 435. — S. Nicephori Constantini opera, xii, 422. — Nicephori Gregorae opera, xii, 457.

NICETAS. — Nicetae Choniatae opera, xii, 446. — Nicetae David opera, xii, 426.

NICOLAUS. — Nicolai Abbatii Panormitani opera, xii, 464. — Nicolai Cabasilae opera, xii, 459. — Nicolai de Cusa opera, xii, 467. — Nicolai Gorram opera, xii, 460. — Nicolai Lirani opera, xii, 457. — Nicolai I Papae opera, xii, 426.

NILUS. — S. Nili opera, xii, 407.

NISI. — Nisi Dominus aedificaverit domum (Psalmus), xi, 359. — Nisi quia Dominus erat (Psalmus), xi, 346.

NITHARDUS. — Nithardi opera, xii, 424.

NOLO. — Noli aemulari in malignantibus (Psalmus), xii, 225.

NOMEN. — Nomen Mariae laudibus extollitur, ix, 469. — Nomen Mariae primis litteris nominum quinque nobilissimarum feminarum constat, ix, 478. — Vis nominis Jesu, ix, 487. — Quinque litterae no-

minis Jesu sunt mysterium, ix, 487. — Domini nomen soli Deo convenit, ix, 677. — Nomen Domini cur dicatur sanctum, x, 199. — Nomen Domini invocare, et in nomine Domini invocare idem sunt, x, 111.

NONNE. — Nonne Deo subjecta erit (Psalmus), x, 392.

NOSCO. — Notus in Judaea Deus (Psalmus), x, 494.

NOTA. — Notas Ecclesiae tractare utile est, ii, 361. — Haeresis circa hoc refutatur, ii, 361. — Quindecim sunt notae Ecclesiae, quae ad quatuor revocari possint, ii, 366. — Prima nota Ecclesiae est Catholicorum et Christianorum nomen, ii, 366. — Secunda nota Ecclesiae est antiquitas, ii, 371. — Tertia nota Ecclesiae est duratio diuturna, ii, 371. — Quarta nota Ecclesiae est multitudo credentium, ii, 372. — Quinta nota Ecclesiae est successio Episcoporum ab Apostolis deducta, ii, 374. — Sexta nota Ecclesiae est conspiratio in doctrina cum Ecclesia antiqua, ii, 379. — Septima nota Ecclesiae est unio membrorum inter se et caput, ii, 386. — Haeretici et Pagani non habent hanc notam, inter se non consentientes, ii, 387. — Octava nota Ecclesiae est sanctitas doctrinae, ii, 392. — Nona nota Ecclesiae est efficacia doctrinae, ii, 392. — Decima nota Ecclesiae est sanctitas auctorum et Doctorum Ecclesiae, ii, 394. — Undecima nota Ecclesiae sunt miracula, ii, 396. — Duodecima nota Ecclesiae est lumen propheticum, ii, 396. — Tertia et decima nota Ecclesiae est confessio adversariorum pro Ecclesia Catholica, ii, 404. Confessio Paganorum, ii, 404. Confessio Judaeorum, ii, 404. Confessio Mahumeti, ii, 403. Confessio Haereticorum, ii, 405. — Quarta et decima nota Ecclesiae est infelix finis inimicorum Ecclesiae, ii, 403. Finis quorundam Paganorum, ii, 403. Finis Haeresiarum quorundam et quorundam Apostatarum, ii, 406. — Decima et quinta nota Ecclesiae est felicitas temporalis defensorum Ecclesiae, ii, 406. Exempla quaedam hujus felicitatis, ii, 406. — Iterum notae Ecclesiae, ii, 378. — Duodecim idem sunt notae Haereticorum, ix, 578.

NOVUS. — Novissima Italiae explicantur, xii, 267. — Nomen Mariae primis litteris nominum quinque nobilissimarum Italiae explicantur, xii, 334.

NOX. — Nox orandi tempus maxime opportunum est, x, 390. — Nox aliquando signi-

ficat mortis tempus, sicut dies tempus vitæ, x, 421. — Nox quomodo reperitur in celo, xi, 390. — Nox aliquando significat tempus quo abest lux gratiæ, xi, 279.

NUBES. — Nubes, curus Dei, domus, tentorium, x, 93.

NUMERUS. — Numerus septenarius sumitur pro frequenter, xi, 332.

NUPTIÆ. — Nuptiarum parabola explicatur, viii, 384. — Quis sponsus nuptiarum, viii, 384. — Sponsi nuptiarum pulcherrimi complexus, viii, 385. — Conditiones ingressus ad nuptias, viii, 385. — Nuptiarum filii regis parabola explicatur, ix, 392. — In nuptiis hominum septem rationes afferuntur, ix, 392. — In fine nuptia-

rum sex fines inveniuntur, ix, 392. — In Incarnatione omnes hi fines nuptiarum reperitur, ix, 392. — Patriarchæ et Prophetæ fuerunt servi, qui gentem Hebræam ad nuptias invitabant, ix, 392. — Tempore Christi J. Baptista et Apostoli fuerunt servi qui ad nuptias homines invitaverunt, ix, 392. — Post Pentecosten Apostoli fuerunt servi qui ad nuptias invitaverunt, ix, 392. — Cur Hebræi recusantes venire ad nuptias Christus ultus est, ix, 392. — Quomodo gentes ad nuptias vocatæ sint, ix, 392. — Quando Rex nuptiarum venit visitatorum invitatos, ix, 392. — Nuptiarum sponsi et sponse coelestis, quis sit finis, x, 300.

O

OBDIENTIA. — Obdentia religiosa recte vocetur Deo, ii, 555. Probatur rationibus, ii, 553. Probatur usu antiquo Ecclesiæ, ii, 556. Probatur miraculis, ii, 557. Objectiones solvuntur, ii, 558. — Obdentia etiam in his non præceptis grata est Deo, ii, 555. — Obdentia Christi erga Patrem, viii, 544. — Obdentia Christi non fuit determinata, viii, 544. — Obdentia Christi longe lateque diffunditur, viii, 544. — Obdentia Christi ad ima deprimitur, sed ad alta tollitur, viii, 545. — Ad obdentiam hortatio, ix, 101. — Obdentia mandatorum tributum est, quod Deus pro collatis in suos bonis exigit, x, 364. — Obdentia summa debetur Deo, quod simus figmentum manuum ejus, xi, 320. — Obdentia Deo requisita, xi, 146.

OBLATIO. — Oblationes spirituales et holoocausta quæ sint dicenda, x, 343.

OBLIGO. — Utrum votum an juramentum magis obliget, xii, 83.

OBLIVIO. — Oblivio Dei, radix est peccatorum, x, 53.

OBLIVISCOR. Oblivisci quomodo conveniat Deo, x, 287. — Oblivisci mundum quid, x, 298.

OBSTINATIO. — Remedia contra obstinationem, ix, 740.

OBSTINATUS. — Obstinati et superbi cedro sint similes, x, 159.

OCTAVA. — Octava quid, x, 32.

OCULUS. — Oculum intellectum aliquando significat, anima voluntatem, venter me-

moriam, x, 478. — Oculos mentis avertere a Deo, malorum omnium initium est, x, 352. — Oculis officium aurium et lingue tribuitur, xi, 321.

ODOR. — Odor ex oblati arietum carnis cur suavissimus diceretur, x, 418.

ŒCUMENIUS. — Œcumenii opera, xii, 433.

OFFERTORIUM. — Offertorium in Missa, iv, 413. Objectiones solvuntur, iv, 413.

OFFICIUM. — Nomen officii divini, vi, 417. — Definitio officii divini, vi, 418. — Partes officii divini, vi, 419. — Tempus officii divini, vi, 419. — Refelluntur Hæretici qui officium divinum reprehendunt, vi, 423. — Rationabilis et antiqua est institutio officii divini, vi, 424. Probatur S. Scriptura, vi, 424. Probatur Patribus, vi, 425. Probatur rationibus, vi, 426. — Antiquitas singularum partium officii divini, vi, 427. — De Psalmis et canticis in officio divino, vi, 427. — De Hymnis, vi, 427. — De Lectionibus, vi, 427. — De Responsoriis, vi, 428. — De Antiphonis, vi, 428. — De Litanis, vi, 428. — De Capitalis, vi, 428. — De Collectis, vi, 428. — De Symbolis, vi, 428. — De Confessione, vi, 428. — Cantus in officio divino defenditur, vi, 431. Objectiones solvuntur, vi, 434. — Conditiones requisitæ ad officium divinum rite persolvendum, vi, 436. — Prima conditio est integritas, vi, 436. Secunda conditio est ordo, vi, 436. Tertia conditio est qualitas, vi, 437. Quarta conditio est locus, vi, 437. Quinta condi-

tio est tempus, vi, 438. Sexta conditio est attentio, vi, 438. Septima conditio est devotio, vi, 439. — Qui teneantur ad officium divinum persolvendum, vi, 439. — De officio principis Christiani, viii, 91. — Præfatio de hoc officio, viii, 91. — Quatuor habet in officio superiores principes Christianus, viii, 91. — Officium principis Christiani erga Deum, viii, 91. — Officium ejusdem erga summum Pontificem, viii, 96. — Officium ejusdem erga Episcopum proprium, viii, 99. — Officium ejusdem erga suum confessarium, viii, 101. — Officium ejusdem erga suos domesticos, viii, 119. — Officium ejusdem erga conjugem, viii, 119. Exempla quædam, viii, 120. — Officium ejusdem erga filios, viii, 120. Exempla quædam, viii, 120. — Officium ejusdem erga fratres, viii, 120. Exempla quædam, viii, 120. — Officium ejusdem erga amicos et consiliarios, viii, 121. Exempla quædam, viii, 121. — Officium ejusdem erga iudices, viii, 122. — Officium ejusdem erga milites, viii, 124. — Officium ejusdem erga famulos et domesticos, viii, 124. — Officium ejusdem erga pares, viii, 126. — Officium ejusdem erga seipsum, viii, 129. — Quinque hic sunt consideranda, viii, 129. Prima et secunda consideratio, viii, 129. Tertia consideratio, viii, 131. Quarta consideratio, viii, 131. Quinta consideratio, viii, 133.

OLIVA. — Olivæ fructifera justus comparatur, impius ligno arido, x, 347.

OLYMPIODORUS. — Olympiodori opera, xii, 433.

OMNIS. — Omnes gentes, plaudite manibus (Psalmus), x, 306.

OPERA. — Opera justorum non sunt peccata sed justitia, vi, 327. Probatur S. Scriptura, vi, 327. — An opera justorum sint meritorie vite æternæ, vi, 343. — Operæ justorum recte vocantur merita, vi, 344. Probatur S. Scriptura, vi, 344. — Operæ justorum sunt meritorie vite æternæ, vi, 345. Probatur S. Scriptura, vi, 345. Probatur traditione Patrum, vi, 349. Objectiones ex S. Scriptura ductæ contra merita operum bonarum solvuntur, vi, 351. Objectiones ex Patribus sumptæ diluuntur, vi, 355.

OPERARIUS. — Cur operarii novi Testamenti operariis veteris Testamenti anteponanur, ix, 133.

OPTATUS. — S. Optati Milevitani opera, xii, 379.

OPUS. — Opus servile tribus modis accipitur, iii, 306. — Corporalia opera sunt quatuor, iii, 306. — Opera satisfactoria in genere sunt res utilissimæ, iv, 611. — Tria sunt operum horum genera, iv, 611. — Oratio est opus satisfactorium, iv, 614. Probatur S. Scriptura, iv, 614. — Jejunium est opus satisfactorium, iv, 614. — Flagellatio vel percussio sui proprii corporis est opus satisfactorium, iv, 614. — Eleemosyna est opus satisfactorium, iv, 614. — Exemplum Job, S. J. Baptistæ, et Annæ afferuntur, iv, 614. — Opus necessitatem negant Hæretici, vi, 294. — Necessaria sunt opera, vi, 297. Probatur vi, 301. Probatur etiam, vi, 306. Probatur etiam, vi, 311. — Necessitas operum ad salutem, vi, 314. Probatur decem testimoniiis ex S. Scriptura deductis, vi, 314. Probatur traditione Ecclesiæ, vi, 316. Probatur ratione, vi, 317. — De veritate justitiæ operum, vi, 318. Sententia Hæreticorum, vi, 318. Sententia Catholica, vi, 319. — Opera bona sunt peccata sed vere bona, vi, 329. Probatur Patribus, vi, 329. — Opera bona justorum non sunt peccata, sed vere bona, vi, 331. Probatur rationibus, vi, 331. — Opera bona sunt justa et justificant, vi, 332. Probatur ex capite II Jacobi, vi, 332. — Opera justificant, vi, 335. Probatur aliis Scripturis, vi, 335. Probatur rationibus, vi, 336. — Opera bona facere licet ex intuitu mercedis æternæ, vi, 361. Probatur S. Scriptura, vi, 361. Probatur exemplis, vi, 362. Probatur cohortationibus, vi, 362. Solvuntur objectiones, vi, 362. — Bonum opus non meretur vitam æternam nisi ex charitate procedat, vi, 374. — Opera justorum ex charitate facta ex condigno vitam æternam merentur, vi, 376. — Opera justorum meritoria sunt ex condigno non solum ratione pacti, sed etiam ratione operum, vi, 379. Objectiones solvuntur, vi, 381. — Opera bona Deus remunerat supra condignum, vi, 382. Probatur S. Scriptura, vi, 382. Probatur Patribus, vi, 383. — Operi eidem duplex merces, vii, 19. — Idem opus potest satisfacere et mereri, vii, 19. Probatur S. Scriptura, vii, 19. — Utilitas honorum operum, ix, 190. — Hæresis Lutheranorum contra utilitatem ho-

norum operum refellitur, ix, 190. — Opera bona sacrificia sunt iustitiae, x, 25. — Opera mala laboriosa sunt, x, 41. — Operibus Deus laudandus est, x, 193. — Opera consona esse debent cordi et ori, x, 77. — Opera infidelis, qualia, x, 70. — Opera bona remuneratur Deus ex iustitia, x, 97. — Opera Dei movent homines ad fidem, x, 187. — Opera Dei conformia sunt verbis illius, x, 187. — Opera tuæ Deo placent sunt in fide, ut in radice, x, 187. — Operum bonorum venenum praesumptio, x, 25. — Opera Domini investigabilia sunt, xi, 9. — Opera nostra minima, unde valorem excipiant, xi, 411. — Septem opera misericordiae Italice explicantur, xii, 329.

ORACULUM. — Dæmones per oracula divinitatem affectaverunt, ix, 556. — Qualia illa oracula fuerint, ix, 556.

ORATIO. — De oratione Dominica et de oratione sequenti in Missa, iv, 431. Objectiones solvuntur, iv, 431. — De oratione ante Communionem in Missa, iv, 432. — De oratione post Communionem in Missa, iv, 433. — De oratione Placeat in Missa, iv, 433. — Orationis definitio, vi, 391. — Orationis partitio, vi, 392. — Oratio triplex est, vi, 392. — Necessitas orationis, vi, 394. Errores, vi, 394. Probatur S. Scriptura, vi, 395. Probatur ex S. Augustino, vi, 396. — Tres sunt fructus orationis, vi, 396. — Utilitas orationis, vi, 396. — Excellentia orationis Dominicae, vi, 397. — Sex modis oratio Dominica praestat, vi, 398. — Numerus petitionum orationis Dominicae, vi, 398. — Septem sunt in ea petitiones, vi, 399. — Obiectio gravis solvitur, vi, 399. — Ordo petitionum orationis Dominicae, vi, 400. — Expositio orationis Dominicae, vi, 400. — Prima petitio orationis Dominicae id est *Pater noster*, etc. explicatur, vi, 400. — Secunda petitio, id est, *Adveniat regnum tuum* explicatur, vi, 402. — Tertia petitio, id est *Fiat voluntas tua* etc. explicatur, vi, 403. — Quarta petitio, id est, *Panem nostrum quotidianum*, etc. explicatur, vi, 404. Obiectio de voce *innotescit* diluitur, vi, 406. — Quinta petitio, id est *Et dimitte*, etc. explicatur, vi, 407. — Sexta petitio, id est *Et ne nos inducas*, etc. explicatur, vi, 409. — Septima petitio, id est *Sed libera nos*, etc. explicatur, vi, 409. Vox Graeca *νοησός* explicatur, vi, 410. — Oratio-

nes Christi, viii, 410. — Necessitas orationis, viii, 564. — Tres fructus sunt orationis, viii, 564. — Alii fructus orationis, viii, 565. — Ratio bonæ orationis, viii, 565. — Prima conditio bonæ orationis est fides, viii, 565. Secunda conditio est fiducia, viii, 566. Tertia conditio est caritas, viii, 566. Quarta conditio est humilitas, viii, 566. Quinta conditio est devotio, viii, 566. Probatur testimoniis Patrum, viii, 566. — Oratio duplex, ix, 278. — Oratio mentalis orationem vocalem superat, ix, 278. — In omni statu oratio necessaria est, ix, 278. Probatur S. Scriptura, ix, 278. Objectiones diluuntur, ix, 278. — Sine oratione nullum opus bonum suam perfectionem habere potest, ix, 278. — Efficacia orationis ad animum transfigurandum, ix, 278. — Eadem oratio complacentiam divinarum rerum et nauseam terrenarum parit, ix, 278. — Comoda orationis, ix, 278. — Encomia orationis, ix, 278. — Effectus orationis, ix, 278. — Necessitas orationis, ix, 288. — Oratio in quinque partes dividitur, ix, 288. — Praeparatio ad orationem, ix, 288. — Lectio in oratione faciendi, ix, 288. — Meditatio in oratione, ix, 288. — Gratiarum actio in oratione, ix, 288. — Positio in oratione, ix, 288. — Oratio quatuor condiciones habere debet, ix, 288. — Oratio bona semper a Deo exauditur, ix, 288. — Oratio quomodo faciendi sit, x, 29. — Oratio est domus Dei, x, 30. — Oratio verbalis et realis, quæ, x, 110. — Oratio quæ peccata remittat, x, 140. — Oratio humilis non revertitur vacua, x, 215. — Oratio est defensio iusti contra persecutores, x, 216. — Oratio eadem ter a Psalmista iterata quod mysterium contineat, x, 452. — Orationis perseverantia, insigne est donum Dei, x, 420. — Orationis donum effectus tribulationis, x, 181. — Orationis alie jejuniunum et saccus, x, 215. — Oratio peccatoris, quando non sit peccatum, xi, 71. — Oratio fervens et assidua ad impetrandum apta est, xi, 70, 321, 370. — Orationem Deus inspirat, xi, 278. — Orationes Italicae, xii, 277. — Oratio Italica ad obtinendam gratiam semper orandi, xii, 277. — Oratio Italica in visitando S. Sacramento, xii, 277. — Oratio Italica ad Mariam Virginem, xii, 278. — Oratio Italica ad S. Ludovicum Gonzagæ, xii, 278. — Oratio

Italica ante stadium, xii, 282. — Oratio Dominicalis Italice explicatur, xii, 297.

ORATOR. — Index oratorum Christianorum, xii, 484.

ORDINATIO. — Ordinatio Episcoporum vel ministrorum ad populum non pertinet, ii, 420. — Hæc ordinatio ad solos Episcopos pertinet, ii, 420. — Hæc ordinatio est de jure divino, ii, 441. — Errores Hæreticorum de ordinatione, v, 21. — Ordinatio est Sacramentum proprie dictum, v, 22. — Probatur S. Scriptura, v, 22. — Colligitur ex Scriptura Christum ordinationem præcepisse, v, 23. — Probatur ordinationem esse Sacramentum traditione, v, 24. Probatur traditione Pontificum, v, 24. Probatur Conciliis, v, 24. Probatur Patribus, v, 24. Probatur ratione, v, 26. — Ordinatio nem episcopalem Sacramentum esse probatur, v, 26. Qui vero hoc negaverint, v, 26. Probatur S. Scriptura, v, 26. Probatur Patribus, v, 26. Probatur caractere, v, 27. Objectiones solvuntur, v, 27. — Ordinatio Diaconorum est verum Sacramentum, v, 28. Probatur S. Scriptura, v, 28. Probatur sententia communi Theologorum, v, 28. Probatur functionibus, v, 29. Probatur ratione, v, 29. — Effectus ordinationis, v, 34. — Minister ordinationis, v, 34. — Cæremoniæ ordinationis, v, 34. — Mendaicia adversariorum refutantur, v, 34.

ORDO. — Numerus ordinum Ecclesiae, ii, 434. — Antiquitas ordinum, ii, 436. — Quinam ordines sunt Sacramenta, v, 26. — Ordo Sacerdotum duplex, v, 26. — Minores ordines sunt Sacramenta, v, 31. — Ad essentiam Sacramenti Ordinis pertinet manus impositio, v, 31. Probatur S. Scriptura, v, 32. Probatur traditione Pontificum, v, 32. Probatur Conciliis, v, 32. Probatur Patribus, v, 32. Probatur ex Scholasticis, v, 32. — Quædam præcipuæ notæ, v, 33. — Vindiciae de libro ordinis, vii, 667. Vide *Vindiciae*. — Septem sunt ordines, viii, 584. — Ordo Melchisedech, xi, 262. — Sacramentum Ordinis Italice explicatur, xii, 324.

ORESIESIS. — Oresiesis Abbatis opera, xii, 372.

ORIGENES. — Hæresis Origenis, ii, 382. — Origenis opera, xii, 372.

ORO. — Sola creatura rationalis orare potest, vi, 410. — Non solum generatim sed etiam speciatim pro certis hominibus orare possumus, vi, 411. — Conditiones requisitæ ad impetrandum quando oramus, vi, 412. — Quinque sunt conditiones, vi, 412. — Prima conditio est fides, vi, 412. Probatur S. Scriptura, vi, 412. — Secunda conditio est spes, vi, 413. — Tertia conditio est caritas, vi, 413. Probatur S. Scriptura, vi, 413. — Peccatores tribus modis orare possunt, vi, 414. — Quarta conditio est humilitas, vi, 415. Probatur S. Scriptura, v, 415. — Quinta conditio est devotio, vi, 415. — Aliæ conditiones ad orandum requisitæ vi, 415. — Perseverantia est conditio necessaria ad orandum, vi, 415. Probatur S. Scriptura, vi, 415. — Quid sit semper orare, vi, 416. — Altera conditio ad orandum est ut quisque pro se petat, vi, 417. — Postrema conditio ad orandum est ut petantur necessaria vel utilia ad salutem, vi, 417. — Oportet orare semper, ix, 278. — Quomodo oremus semper, ix, 278. — Orandi semper nobis occasio offertur, ix, 278. — Ratio et modus bene orandi, ix, 288. — Orantem quando Deus contemnat, x, 29. — Orantes quare Deus non semper exaudit, x, 70. — Orando manus levare quid significet, x, 400.

OROSIUS. — Orosii Pauli opera, xii, 403.

OS. — Ore meditari sapientiam quid sit, x, 236.

OSSUM. — Ossa robur significant, x, 178. — Ossa iustorum quomodo Deus custodiat et quid sint, x, 207. — Ossa pro viris perfectis, caro pro infirmis aliquando sumitur, x, 214. — Ossium exultatio perfectam lætitudinem significat, x, 214.

OSTIARIUS. — Ostiarius est ordo, ii, 437.

OTHON. — Othonis Frisingensis opera, xii, 443.

P

PABULUM. — Pabula ovium Dei quænam sint, x, 429.

PACIANUS. — Paciani opera, xii, 379.

PACIFICUS. — Pacifici opera, xii, 468.